

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 2 dhjetor 2024
Nr. ref.: RK 2583/24

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI190/23

Parashtrues

“Jaffa Champion” sh.p.k.

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit [K. DH. SH. II. nr. 131/23] të 18 majit 2023, të Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Bajram Ljatifi, gjyqtar
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar
Enver Peci, gjyqtar dhe
Jeton Bytyqi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga “Jaffa Champion” sh.p.k. në Gjilan (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i cili përfaqësohet nga avokati Artan Qerkini.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [K. DH. SH. II. nr. 131/23] e 18 majit 2023, të Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë në lidhje me Aktvendimin [C. nr. 553/2020] e 13 prillit 2020, të Gjykatës Themelore në Gjiilan (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar të Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, përmes të cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrotjtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 25 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 13 shtator 2023, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 18 shtator 2023, Kryetarja e Gjykatës përmes vendimit [nr. GJR. KI190/23] caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi gjyqtar raportues dhe përmes vendimit [nr. KSH. KI190/23] Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Nexhmi Rexhepi dhe Enver Peci, anëtarë.
7. Më 25 shtator 2023, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe një kopje të kërkesës ia dërgoi Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë.
8. Më 1 dhjetor 2023, Gjykata i dërgoi një shkresë përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës dhe kërkoi nga ai që ta sjellë autorizimin për përfaqësim.
9. Më 12 dhjetor 2023, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës dorëzoi në Gjykatë autorizimin e kërkuar.
10. Më 11 mars 2024, gjyqtari Jeton Bytyqi dha betimin para Presidentes së Republikës së Kosovës, me ç' rast filloi mandati i tij në Gjykatë.
11. Më 4 shtator 2024, Gjykata i dërgoi një shkresë Gjykatës Komerciale dhe kërkoi nga ajo që të t'ia dorëzojë Gjykatës dosjen e plotë të lëndës.

12. Më 18 shtator 2024, Gjykata Komerciale e dorëzoi në Gjykatë dosjen e plotë të lëndës.
13. Më 5 nëntor 2024, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

14. Bazuar në shkresat e lëndës, parashtruesi i kërkesës dhe Xh. S. kanë një kontest pronësor me I. K. Parashtruesi i kërkesës si njëri nga paditësit në bazë të marrëveshjes mbi transferimin e pronës së paluajtshme nr. 174/2009, të 26 qershorit 2009, është pronar i ngastrës kadastrale nr. 4945/10, në vendin e quajtur "Livadhet e Arapit", në Gjilan në sipërfaqe prej 16661 metra katror, sipas certifikatës mbi të drejtat e pronës së paluajtshme nr. 9265, të 10 korrikut 2009. Ndërsa paditësi tjetër Xh. S. është pronar i njësisë kadastrale P-704013-04945-2, në vendin e quajtur "Livadhet e Arapit" në Gjilan, e cila kufizohet me pronën kontestuese. Sipas shkresave të lëndës, I. K. është përfaqësues ligjor i Ndërmarrjes Private Albimi Sh.p.k., me seli në Gjilan. I njëjti është titullar i pronës së paluajtshme në njësinë kadastrale P-704013-04945-3, me sipërfaqe prej 5112 metra katror, në vendin e quajtur "Livadhet e Arapit" në Gjilan. I. K. kishte bërë parcelimin e një sipërfaqe prej 849 metra katror të njësisë kadastrale P-704013-04945-3, pjesë e cila është ndarë dhe ka marrë numër të veçantë P-704013-04945-15 (prona kontestuese), të njëjtën duke e bashkëngjitur në njësinë kadastrale 4951/1, e cila është në pronësi të të paditurit dhe është me kulturë tokë ndërtimore. Më 1 korrik 2011, përkatësisht 5 korrik 2011, i padituri kishte filluar punimet e një objekti afarist në njësinë kadastrale 4945-15.
15. Më 12 korrik 2011, parashtruesi i kërkesës dhe XH. S. parashtruan kërkesëpadi ndaj të paditurit "Albimi" Sh. p. k. me përfaqësues ligjor I. K., pranë Gjykatës Komunale në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Gjykata Komunale), duke kërkuar që të: (i) vërtetohet se i padituri më 5 korrik 2011, e ka kryer aktin e pengim posedimit në dëm të parashtruesit të kërkesës, në atë mënyrë që i ka zënë pjesën e rrugës e cila shpie deri te ngastra e tij nr. 4945/2 dhe evidentohet në certifikatën mbi të drejtat e pronës së paluajtshme UL-70403013-09356 Zona dhe Komuna Kadastrale Gjilan dhe ngastrën e paditësit të dytë nr. 4945/10, e cila evidentohet në certifikatën mbi të drejtat e pronës së paluajtshme UL-70403013-0965 Zona dhe Komuna Kadastrale Gjilan, me çka u ka pamundësuar paditësve hyrje-daljen në paluajtshmërinë e tyre, dhe në posedimin e fundit të qetë dhe faktik, të këtyre paluajtshmërive; (ii) urdhërohet i padituri "Albimi" Sh.p.k. që në afat prej tri ditëve ta kthejë gjendjen e mëparshme të posedimit, duke mënjeluar pengesat nga rruga, në atë mënyrë që mos t'i pengojë paditësit në posedimin e qetë dhe të lirë, të kësaj rruge, në këtë mënyrë apo të ngjashme, nën kërcënimin e ekzekutimit të dhunshëm; (iii) parashtruesi i kërkesës po ashtu kërkoi të caktohet masa e përkohshme dhe t'i urdhërohet të paditurit ta kthejë gjendjen e mëparshme të posedimit, dhe në të ardhmen të mos i pengoj paditësit në shfrytëzimin e lirë dhe të qetë të rrugës për hyrje-daljen në paluajtshmëritë e tyre, nën kërcënimin e përmbarrimit të dhunshëm, pasojave ligjore dhe gjobës në shumën prej 2.000 euro.
16. Më 13 korrik 2011, Gjykata Komunale përmes Aktvendimit [C. nr. 459/2011] shpallet jokompetente dhe atë në jokompetencë absolute dhe lëndore për zgjidhjen e çështjes juridiko civile të parashtruesit të kërkesës kundër Albimi Sh.p.k., për shkak të pengim posedimit dhe propozimit për dhënien e masës së përkohshme, dhe padinë e parashtruesit të kërkesës e hodhi poshtë si të palejuar.
17. Më 18 korrik 2011, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Gjilan kundër Aktvendimit [C. nr. 459/2011] të Gjykatës Komunale, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore,

vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.

18. Më 5 gusht 2011, Gjykata e Qarkut në Gjilan përmes Aktvendimit [AC. nr. 287/11] pranoi ankesën e përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës dhe vendosi ta prishë Aktvendimin [C. nr. 459/11] e 13 korrikut 2011 të Gjykatës Komunale, dhe lëndën ta kthejë në rigjykim.
19. Më 10 gusht 2011, Gjykata Komunale përmes Aktvendimit [C. nr. 493/11] caktoi masën e përkohshme përmes së cilës i ndaloi të paditurit "Albimi" Sh.p.k. që të kryejë çfarëdo pune për të mos ndryshuar strukturën e ngastrës kadastrale nr. 4945-3 me shfrytëzim aktual rrugë publike të cilën bashkërisht e shfrytëzojnë edhe paditësit edhe i padituri, t'i ndërpresë punët e filluara si dhe ta kthejë në gjendjen e mëparshme nën kërcënimin e ekzekutimit të dhunshëm.
20. Më 15 gusht 2011, "Albimi" Sh.p.k. përmes përfaqësuesve të tij paraqiti kundërshtim kundër Aktvendimit [C. nr. 493/11] të Gjykatës Komunale, për shkak të shkeljes së dispozitave procedurale, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që aktvendimi i atakuar të shfuqizohet si jo i drejtë dhe jo i ligjshëm dhe që atij t'i mundësohet vazhdimi i punimeve në objektin ndërtimor afarist.
21. Më 26 tetor 2011, gjyqtari i çështjes në seancën shqyrtuese me propozimin e palës paditëse vendosi që lënda me numër [C. nr. 493/2011] të bashkohet me lëndën [C. nr. 491/2011], për shkak të ekonomizimit të procedurës.
22. Më 6 shkurt 2012, Gjykata e Qarkut në Gjilan përmes Aktvendimit [AC. nr. 40/12] refuzoi si të pabazuar ankesën e përfaqësuesve të paditurit "Albimi" Sh.p.k. dhe vërtetoi Aktvendimin [C. nr. 493/11] e Gjykatës Komunale lidhur me masën e përkohshme.
23. Më 2 maj 2012, përfaqësuesi ligjor I. K. i të paditurit "Albimi" Sh.p.k., parashtroi kërkesë në Gjykatën Komunale përmes së cilës kërkoi lejin e asfaltimit të rrugës në ngastrën nr. 4945/3 në vendin e quajtur "Livadhet e Arapit".
24. Më 4 maj 2012, Gjykata Komunale përmes Aktvendimit [C. nr. 491/11] aprovoi kërkesën e përfaqësuesit të të paditurit dhe i lejoi I. K. nga Gjilani, pronar i "Albimi" Sh.p.k. rregullimin e rrugës dhe nivelizimin e saj me nivelin e pjesës tjetër të rrugës nga ana e Xh. S. në ngastrën kadastrale nr. 4945-3, e evidentuar sipas certifikatës pronësore nr. 9356 dhe obligoi I.K. që me rastin e rregullimit dhe nivelizimit të rrugës dhe shtruarjes së saj me asfalt, të përmbahet nga çfarëdo keqpërdorimi i të drejtës, ashtu që rruga të asfaltohet në nivelin e pjesës tjetër të rrugës së rregulluar nga ana e Xh. S., ashtu që rregullimi i saj të përputhet edhe me standardet teknike bashkëkohore. Ky aktvendim nuk prek masat e përkohshme të aprovuara nga kjo gjykatë, lidhur me mosndryshimin e destinacionit të ngastrës kadastrale kontestuese, dhe në rast të keqpërdorimit të kësaj të drejte propozuesi do të bartë përgjegjësi ligjore.
25. Më 22 tetor 2012, Gjykata Komunale përmes Aktvendimit [C. nr. 491/11, C. nr. 493/11] vendosi: (i) aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe Xh. S. dhe vërtetoi se I. K. si përfaqësues ligjor i të paditurës "Albimi" Sh.p.k. i ka penguar paditësit në shfrytëzimin e qetë të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15 në vendin e quajtur

“Livadhet e Arapit” në Gjilan, e cila është e regjistruar sipas certifikatës pronësore UL-70403013-09364, ashtu që me datën e lartcekur ka filluar që të ndërtojë objekt afarist në ngastrën kadastrale P-70403013-04945-15, e cila sipas destinimit është rrugë private në shfrytëzim të përbashkët të paditësve dhe të paditurit, dhe në këtë mënyrë paditësve ua ka pamundësuar shfrytëzimin e qetë dhe të papenguar të paluajtshmërisë, duke e ngushtuar rrugën e përbashkët private me ndërtimin e objektit afarist me sipërfaqe prej 198m², dhe me dimensione prej 7.30m gjerësi dhe 24.80m²; (ii) obligoi të paditurin që parashtruesin e kërkesës dhe Xh. S. mos t’i pengojë në të ardhmen në shfrytëzimin e qetë të paluajtshmërisë nr. 4945-15 dhe ta kthejë gjendjen e mëparshme me mënjanimin e objektit të ndërtuar në ngastrën kadastrale nr. 4945-15 në sipërfaqe prej 198m² me dimensione 7.30 gjerësi dhe 24.80m gjatësi, në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi, nën kërcënimin e ekzekutimit të dhunshëm; (iii) refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe Xh. S., me të cilën kanë kërkuar që të vërtetohet se e paditura u ka penguar në shfrytëzimin e qetë të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15, në atë mënyrë që ia ka mbyllur paditësve hyrje-daljet duke mbyllur portën kryesore, duke e përforcuar atë në dy anët me rrjet metalik, dhe duke vendosur kioskën në hyrje të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15, e cila sipas destinacionit është rrugë private në shfrytëzimin e përbashkët të ndërgjyqësve, për shkak të tërheqjes së paditësve nga kërkesëpadia; (iv) shfuqizohen masat e përkohshme të caktuara nga kjo gjykatë, pas plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi; (V) kundërshtimi i paditësve lidhur me caktimin e masës së përkohshme C. nr. 491/11 e 4 majit 2012, me të cilën është lejuar propozimi i të paditurës për asfaltimin e rrugës në kuadër të ngastrës kadastrale nr. 4945-15, e konsideroi të tërhequr, prandaj masa e përkohshme shfuqizohet pas plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi.

26. Në një datë të pasaktësuar, i padituri I. K. përfaqësues ligjor i “Albimi” Sh.p.k. paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit [C. nr. 491/11, C. nr. 493/11] të Gjykatës Komunale, për shkak të shkeljeve qenësore të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që aktvendimi i atakuar të prishet dhe lënda t’i kthehet të njëjtës gjykatë në riprocedurë dhe vendosje.
27. Më 25 shkurt 2013, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [CA. nr. 4313/2012] miratoi si të bazuar ankesën e të paditurve I. K. dhe “Albimi” Sh.p.k., kurse Aktvendimin e Gjykatës Komunale [C. nr. 491/2011 dhe C. nr. 493/11] të 22 tetorit 2012, e prishi atë në pjesën e dispozitivit 1, 2, 3, 4, 5 dhe 8, dhe lënda iu kthye në riprocedurë dhe vendosje lidhur me këtë pjesë, ndërsa për pjesën e dispozitivit 6 dhe 7 aktvendimi i përmendur mbeti i pandryshuar.
28. Më 10 tetor 2013, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [C. nr. 255/2013] (i) aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe Xh. S. dhe vërtetoi se I. K. si përfaqësues ligjor i të paditurës “Albimi” Sh.p.k. i ka penguar paditësit në shfrytëzimin e qetë të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15 në vendin e quajtur “Livadhet e Arapit” në Gjilan, e cila është e regjistruar sipas certifikatës pronësore UL-70403013-09364, ashtu që me datën e lartcekur ka filluar që të ndërtojë objekt afarist në ngastrën kadastrale P-70403013-04945-15, e cila sipas destinimit është rrugë private në shfrytëzim të përbashkët të paditësve dhe të paditurit, dhe në këtë mënyrë paditësve ua ka pamundësuar shfrytëzimin e qetë dhe të papenguar të paluajtshmërisë, duke e ngushtuar rrugën e përbashkët private me ndërtimin e objektit afarist me sipërfaqe prej 198m², dhe me dimensione prej 7.30m gjerësi dhe 24.80m²; (ii) obligoi të paditurin që parashtruesin e kërkesës dhe Xh. S. mos t’i pengojë në të ardhmen në shfrytëzimin e qetë të paluajtshmërisë nr. 4945-15 dhe ta kthejë gjendjen e mëparshme me mënjanimin e objektit të ndërtuar në ngastrën kadastrale nr. 4945-15 në sipërfaqe prej 198m² me dimensione 7.30 gjerësi dhe

- 24.80m gjatësi në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi, nën kërcënimin e ekzekutimit të dhunshëm; (iii) refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe Xh. S., me të cilën kanë kërkuar që të vërtetohet se e paditura i ka penguar në shfrytëzimin e qetë të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15, në atë mënyrë që ua ka mbyllur paditësve hyrje-daljet, duke mbyllur portën kryesore, duke e përforcuar atë në dy anët me rrjet metalik, dhe duke vendosur kioskën në hyrje të ngastrës kadastrale P-70403013-04945-15, e cila sipas destinacionit është rrugë private në shfrytëzimin e përbashkët të ndërgjyqësve, për shkak të tërheqjes së paditësve nga kërkesëpadia; (iv) shfuqizohen masat e përkohshme të caktuara nga kjo gjykatë, pas plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi; (V) kundërshtimi i paditësve lidhur me caktimin e masës së përkohshme C. nr. 491/11 të 4 majit 2012, me të cilën është lejuar propozimi i të paditurës për asfaltimin e rrugës në kuadër të ngastrës kadastrale nr. 4945-15, e konsideroi të tërhequr, prandaj masa e përkohshme shfuqizohet pas plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi.
29. Më 18 nëntor 2013, i padituri I. K. përfaqësues ligjor i “Albimi” Sh.p.k. parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që aktvendimi i atakuar të ndryshohet dhe kërkesëpaditë e paditësve të refuzohen si të pabazuara, duke i hequr nga fuqia edhe masat e përkohshme ose që aktvendimi i atakuar të priset dhe çështja të kthehet për rigjykim. Përgjigje në ankesë kishte paraqitur edhe përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës.
30. Më 13 mars 2014, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [CA. nr. 3966/2013] vendosi: (i) miratoi si të bazuar ankesën e të paditurve I. K. dhe “Albimi” Sh.p.k., kurse e prishi Aktvendimin e Gjykatës Themelore [C. nr. 255/2013] të 10 tetorit 2013, në pjesën e dispozitivit I, II, III, IV, VI dhe VII, dhe lënda u kthye në riprocedurë dhe vendosje lidhur me këtë pjesë; (ii) në procedurën e përsëritur t’i caktohet për procedurë ndonjë gjykatësi tjetër të kësaj gjykate; (iii) në pjesën e dispozitivit nën V aktvendimi i ankimuar mbetet i pandryshuar.
31. Më 15 korrik 2019, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [C. nr. 171/2014] (i) hodhi poshtë si të palejuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës; (ii) vendosi që të anulohet masat e përkohshme të sigurisë të vendosura me aktvendimet për masat e përkohshme të sigurisë së Gjykatës Komonale në Gjilan me arsyetimin se kanë pushuar arsyet e caktimit të kësaj mase; si dhe (iii) detyroi paditësit që shpenzimet gjyqësore t’ia paguajnë të paditurit në mënyrë solidare në shumë prej 2,722.00 euro, të gjitha në afat prej 15 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi nën kërcënimin e përmbarimit të dhunshëm. Gjykata Themelore arsyetoi se *“...në këtë çështje juridike-civile duhet vendosur si në dispozitiv të këtij aktvendimi, meqë i padituri është titullar i pronës së paluajtshme në njësinë kadastrale 4945/3 ZK Gjilan, e regjistruar në mënyrë të rregullt në regjistrin kadastral dhe është posedues i vetëm i kësaj njësie e që në bazë të nenit 103 të Ligjit për Pronësinë dhe të Drejta Tjera Sendore si dhe praktike gjyqësore i njeh të drejtën në posedim. Të njëjtën provë i njëjti e ka fituar në procesin e privatizimit, me nënshkrimin e kontratës së privatizimit dhe deklaratës për transferin e pronës numër 327/2006, të datës 02.03.2006, të regjistruar në njësinë kadastrale në emër të tij e që nga ajo kohë i padituri në mënyrë të pandërprerë e ushtron pushtetin faktik mbi të gjithë pronën e paluajtshme kontestuese. Pushtetin faktik i padituri e ka ushtruar përmes raportit të mbajtjes, kontrollit, mbikëqyrjes, përkujdesjes për pronën e paluajtshme në fjalë”*.
32. Më 6 shtator 2019, parashtruesi i kërkesës dhe XH. S. parashtruan ankesë pranë Gjykatës së Apelit kundër Aktvendimit [C. nr. 171/2014] të 15 korrikut 2019 të Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës

kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale si dhe duke propozuar që ankesa të aprovohet si e bazuar, ndërsa aktvendimi i ankimuar të anulohet dhe lënda t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rishqyrtim. Ankesë gjithashtu kishte paraqitur edhe paditësi tjetër Xh. S. Po ashtu, përgjigje në ankesë kishte paraqitur edhe i padituri I.K.

33. Më 5 shkurt 2020, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac. nr. 235/20], aprovoi si të bazuara ankesat e parashtguesit të kërkesës dhe XH. S., ashtu që anuloi Aktvendimin e Gjykatës Themelore [C. nr. 171/14] të 15 korrikut 2019, dhe e ktheu lëndën në rigjykim dhe rivendosje.
34. Më 13 prill 2022, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [C. nr. 553/2020], në rivendosje të lëndës vendosi: (i) refuzoi përsëri si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtguesit të kërkesës dhe Xh. S.; (ii) anuloi masat e përkohshme të sigurisë të vendosura nga Gjykata Komunale në Gjiilan me arsyetimin se kanë pushuar arsyet e caktimit të tyre. Gjykata Themelore për shqyrtimin e kësaj padie është kufizuar vetëm në konstatimin e fakteve të gjendjes së fundit të posedimit dhe të pengimit të bërë në mbështetje të nenit 480 të LPK-së.
35. Më 16 qershor 2022, parashtguesi i kërkesës dhe paditësi tjetër XH. S., parashtroan ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit [C. nr. 553/2020] të 13 prillit 2020 të Gjykatës Themelore, për shkak të shkeljeve të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, me propozimin që të aprovohet ankesa si e bazuar dhe aktvendimi i ankimuar të priset dhe lënda të kthehet në rigjykim dhe rivendosje. Përgjigje në ankesë kishte paraqitur edhe i padituri, duke kërkuar që ankesa të refuzohet dhe aktvendimi i ankimuar të vërtetohet.
36. Më 1 gusht 2022, Gjykata Komerciale kishte filluar funksionimin e saj, dhe ankesa e dorëzuar në Gjykatën e Apelit kishte kaluar për shqyrtim në Gjykatën Komerciale – Dhoma e shkallës së dytë.
37. Më 18 maj 2023, Gjykata Komerciale – Dhoma e Shkallës së Dytë përmes Aktvendimit [K. DH. SH. II. nr. 131/23] refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtguesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktvendimin [C. nr. 553/20] të 13 prillit 2022 të Gjykatës Themelore. Kolegji i Shkallës së dytë të Gjykatës Komerciale e pranoi në tërësi vendimin e gjykatës së shkallës së parë lidhur me atë se parashtguesi i kërkesës nuk ka mundur të vërtetojë faktin se i padituri t'i ketë penguar në shfrytëzimin e parcelës nr. 4945-3 ZK Gjiilan, nga se i njëjti është në posedim pronësor dhe se ka ushtruar pushtetin faktik përmes kontrollit, mbikëqyrjes të kësaj njësie kadastrale. Ndërsa sa i përket pretendimit në ankesë se në dispozitiv të vendimit është shënuar *"refuzohet padia e paditësit si e pabazuar ... pasi është paraqitur jashtë afatit ligjor"*, kolegji konsideron se një përshkrim i tillë mund të jetë një gabim teknik, pasi që gjykata e shkallës së parë pjesën tjetër të dispozitivit e ka formuluar shumë qartë dhe arsyetimi i vendimit nuk është në kundërshtim me dispozitivin, ndërsa një gabim të tillë vlerëson se shihet më shumë si gabim teknik se sa përmbajtjesor dhe si i tillë nuk paraqet shkelje thelbësore të dispozitave të LPK-së për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare. Tutje, konsideron se një gabim i tillë nuk ndikon në të drejtat e parashtguesit të kërkesës dhe nuk mund të konsiderohet se arsyetimi është në kundërshtim me dispozitivin.

Pretendimet e parashtguesit të kërkesës

38. Parashtguesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [K. DH. SH. II. nr. 131/23] të 18 majit 2023 të Gjykatës Komerciale – Dhoma e Shkallës së Dytë, me pretendimin se i njëjti është nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrotjtja e Pronës]

të Kushtetutës, në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt).

Pretendimet në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

39. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë është në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës, pasi që nuk janë arsyetuar pretendimet e tij, sepse siç pretendon parashtruesi i kërkesës Dhoma e Shkallës së Dytë e Gjykatës Komerciale nuk ka adresuar, në mënyrë të drejtpërdrejtë dhe të qartë, një pjesë të pretendimeve kryesore të parashtruesit, pasi *“në vendimin e saj ka shqyrtuar në mënyrë të përgjithësuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës, kjo qasje cenon të drejtën për vendim të arsyetuar gjyqësor”*. Lidhur me këtë, pretendimit për kundërthënie në mes të dispozitivit dhe arsyetimit të Gjykatës Themelore, pretendon se Gjykata Komerciale - Dhomat e Shkallës së Dytë i është përgjigjur duke minimizuar gabimin e Gjykatës Themelore.
40. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Themelore nuk ka shqyrtuar në mënyrë shteruese pretendimet dhe provat e parashtruesit, pasi që në aktgjykimin e saj ka kundërthënie të hapur në mes të dispozitivit dhe arsyetimit. Ashtu që në dispozitiv Gjykata Themelore, ka refuzuar kërkesëpadinë si jashtë afatit, ndërsa në arsyetim nuk e ka cekur se me cilin fakt apo provë ka gjetur se padia është paraqitur jashtë afatit, dhe me këtë aktvendim Gjykata Themelore ka krijuar anomali juridike, dhe se këtë anomali Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë i ka mjaftuar për të theksuar *“se një gabim i tillë nuk ka ndikuar në të drejtat e parashtruesit të kërkesës, ka paraqitur praktikë ku është krejtësisht normale që të bëhet i përhershëm një vendim i cili ka kundërthënie të thellë dhe të dukshme mes dispozitivit dhe arsyetimit”*. Më tej, parashtruesi i kërkesës pretendon se arsyetimi i kësaj gjykate ka shpërfillur në tërësi detyrimin e gjykatave për të mos nëpërkëmbur asnjë nga garancionet e së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, konkretisht të drejtës për shqyrtim të drejtë/plotë të rastit të palëve, si dhe se, siguria juridike që duhet të gëzojnë palët në procedurë është cenuar nga kjo pakujdesi e gjykatave, duke nxjerrë vendime me kundërthënie në mes të dispozitivit dhe arsyetimit.
41. Tutje lidhur me pretendimin për mosarsyetim, parashtruesi i kërkesës thekson se *“Dhoma e Shkallës së Dytë, sikundër edhe gjykata e shkallës së parë kanë theksuar në mënyrë të përsëritur se i padituri në këtë rast ka qenë në posedim pronësor dhe ka ushtruar pushtet faktik të parcelës në fjalë. Por, të dy shkallët gjyqësore të mësipërme kanë shpërfillur tërësisht faktin se parashtruesit e kërkesës (paditësit) asnjëherë nuk e kanë kontestuar faktin se pala e paditur është po ashtu bashkë poseduese e paluajtshmërisë. Parashtruesit kanë argumentuar në vazhdimësi se me mënyrën sesi e paditura ka shfrytëzuar paluajtshmërinë (ngastrën në fjalë) i ka penguar ata në shfrytëzimin e pronës së tyre. Sipas interpretimeve që kanë bërë Gjykata Themelore dhe Dhoma e Shkalles së Dytë të Gjykatës Komerciale, i bie që posedimi pronësor dhe ushtrimi i pushtetit faktik të një prone mund të bëhet në mënyrë të pakufizuar dhe se në asnjë rast nuk mund të konsiderohet se mund të shkaktohet pengim i posedimit të personave të tjerë? Një interpretim i tillë padyshim që bie ndesh me normat kushtetuese dhe ligjore që rregullojnë të drejtat pronësore, përfshirë edhe kufizimet në ushtrimin e tyre. Kjo qasje arbitrare e dy shkallëve gjyqësore në rastin konkret ka rezultuar në një situatë absurde kur një pale (të paditurit) i lejohet që të kryej punë ndërtimore në një ngastër kadastrale që është e destinuar të shërbejë si rrugë e përbashkët, gjë që të cilën parashtruesit e kësaj kërkesë (në cilësi të paditësve) e kanë dëshmuar, me prova dhe fakte, në vazhdimësi në procedura gjyqësore”*. Me këtë kërkesë, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë ka dështuar ta përmbushë

standardin për një vendim të arsyetuar gjyqësor dhe me këtë ia ka cenuar të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës.

42. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Komerciale –Dhoma e Shkallës së Dytë nuk ka marrë për bazë pretendimet e tij se i është cenuar siguria juridike, pasi i padituri nuk i ka përfillur aktvendimet për masa të përkohshme të sigurisë dhe vendimit për pezullimin e lejes urbanistike me të cilat i ndalohej që të ndryshonte gjendjen ekzistuese të ngastrës kontestuese, duke vazhduar me ndërtimin e objektit pa leje, dhe ngushtimin e rrugës së përbashkët. Kështu moszbatimi i vendimeve gjyqësore të formës së prerë paraqet cenim të parimit të sigurisë juridike. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës është thirrur në rastin të GJEDNJ-së, *Micallef kundër Maltës*, ku ka theksuar se neni 31 në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, zbatohen në procedurat paraprake, duke përfshirë edhe caktimin e masës së përkohshme, nëse çështja gjyqësore ka të bëjë me një të drejtë civile dhe nëse masa e përkohshme është përcaktuese për të drejtën civile në fjalë. Në mbështetje të pretendimit të tij u është referuar rasteve KI107/19; KI81/19 dhe KI150/16 dhe KI143/22 të Gjykatës.

Pretendimet lidhur me shkeljen e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës

43. Lidhur me pretendimin për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës thekson se: “... rezulton qartazi se parashtruesve të kërkesës, z. XH. S. dhe Jaffa Champion sh.p.k., u është mohuar gëzimi i papenguar i të drejtave të tyre pronësore. Kësisoj, ata nuk mund të kenë qasje të papenguar në pronën e tyre dhe kjo u pamundëson posedimin e saj në mënyrë të qetë. E gjithë kjo si pasojë e vendimeve arbitrare të Gjykatës Themelore në Gjilan dhe Gjykatës Komerciale, të cilat vendime janë rezultat i procedurave të zhvilluar me shkelje drastike të të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm ”.
44. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që: (i) ta shpallë kërkesën të pranueshme; (ii) të konstatojë se Aktvendimi i Dhomës së Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale [K. DH. SH. II. nr. 131/23], i 18 majit 2023, është marrë me shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës, (iii) ta shpallë të pavlefshëm Aktvendimin e Dhomës së Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale [K. DH. SH. II. nr. 131/23], të 18 majit 2023 dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjilan [C. nr. 553/20], të 13 prillit 2022, (iv) ta kthejë çështjen për rivendosje në Gjykatën Komerciale, në pajtim me konstatimet e Gjykatës Kushtetuese, (v) ta urdhërojë Gjykatën Komerciale që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për zbatimin e këtij Aktgjykimi të Gjykatës.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

[...]

Neni 46
[Mbrojtja e Pronës]

1. E drejta e pronës është e garantuar.
2. Shfrytëzimi i pronës rregullohet me ligj, në pajtim me interesin publik.
3. Askush nuk do të privohet në mënyrë arbitrare nga prona. Republika e Kosovës ose autoriteti publik i Republikës së Kosovës mund të bëjë eksproprijimin e pronës nëse ky eksproprijim është i autorizuar me ligj, është i nevojshëm ose i përshtatshëm për arritjen e qëllimit publik ose përkrahjen e interesit publik, dhe pasohet me sigurimin e kompensimit të menjëhershëm dhe adekuat për personin ose personat prona e të cilave eksproprijohet.
4. Kontestet që lindin nga akti i Republikës së Kosovës ose autoritetit publik të Republikës së Kosovës për të cilat pretendohet se përbëjnë eksproprijimin, do të zgjidhen nga gjykata kompetente.
5. Prona intelektuale mbrohet me ligj.

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut
Neni 6
(E drejta për një proces të rregullt gjyqësor)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.

[...]

Pranueshmëria e kërkesës

45. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtuesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të parashikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
46. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

Neni 113
[Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

[...]

47. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

48. Gjykata fillimisht vëren se në pajtim me paragrafin 4 të nenit 21 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke iu referuar shkeljeve të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, të vlefshme për individët dhe personat juridikë (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. [KI41/09](#), parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për pranueshmëri, i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14; dhe [KI35/18](#), me parashtrues *“Bayerische Versicherungsverband”*, Aktgjykim i 11 dhjetorit 2019, paragrafi 40).
49. Gjykata në vazhdim shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen më tej në Ligj, përkatësisht me nenet 47, 48 dhe 49 të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 47

[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48

[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49

[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht ...”

50. Përkitazi me përmbushjen e kriterëve të lartcekura, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës: është palë e autorizuar, në kuptim të nenit 113.7 të Kushtetutës; ai e konteston kushtetutshmërinë e një akti të autoritetit publik, përkatësisht Aktvendimin [K. DH. SH. II. nr. 131/23] e 18 majit 2023 të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë; se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, sipas nenit 113.7 të Kushtetutës dhe nenit 47.2 të Ligjit; se i ka specifikuar të drejtat e garantuara me Kushtetutë, të cilat pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit; dhe kërkesën e ka parashtruar brenda afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh, siç parashihet me nenin 49 të Ligjit.
51. Megjithatë, përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 34 [Kriteret e pranueshmërisë], përkatësisht nënregullin (2) të rregullit 34 të Rregullores së punës, që përcakton:

(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi/ja nuk dëshmon dhe nuk mbështetet në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij/saj.

52. Gjykata rikujton se rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, si dhe në praktikën gjyqësore të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin 2 të rregullit 34 të Rregullores së punës (shih rastin [Kl04/21](#), parashtruese *Nexhmije Makolli*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 majit 2021, paragrafi 26; shih gjithashtu rastin [Kl175/20](#), parashtrues *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri i 27 prillit 2021, paragrafi 37).
53. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkritazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave, si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kategorizohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”, atëherë kur plotësohet njëri nga dy nënkriteret, në vijim: a) kur parashtruesi/ja i/e kërkesës thjesht citon një ose disa dispozita të Konventës apo të Kushtetutës, pa shpjeguar mënyrën se si ato janë shkelur, përveç nëse në bazë të fakteve dhe rrethanave të rastit qartazi duket shkelja e Kushtetutës dhe KEDNJ-së (shih, rastin e GJEDNJ-së *Trofimchuk kundër Ukrainës*, nr. 4241/03, vendimi i 31 majit 2005; shih gjithashtu *Baillard kundër Francës*, nr. 6032/04, vendimi i 25 shtatorit 2008); dhe b) kur parashtruesi/ja i/e kërkesës nuk paraqet ose refuzon të paraqesë prova materiale, me të cilat do t’i mbështeste pretendimet e tij (kjo posaçërisht vlenë për vendimet e gjykatave ose të autoriteteve të tjera të brendshme), përveç rasteve kur ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që janë jashtë kontrollit të tij dhe të cilat e pengojnë atë ta bëjë këtë (për shembull, kur administrata e burgut refuzon t’ia paraqesë Gjykatës dokumentet nga dosja e një të burgosuri për të cilin bëhet fjalë) ose nëse Gjykata vet nuk vendos ndryshe (shih, rastin e Gjykatës [Kl166/20](#), parashtrues, *Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 janarit 2021, paragrafi 43), dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Kemmache kundër Francës*, nr. 17621/91, Aktgjykim i 24 nëntorit 1994, kategoria (i), *Juta Mentzen kundër Lituanisë*, nr. 71074/01, vendimi i 7 dhjetorit 2004, kategoria (ii) dhe *Trofimchuk kundër Ukrainës*, Aplikimi nr. 4241/03, kategoria (iii)).
54. Në këtë kontekst, si dhe në vazhdim të tekstit, vlerësimit nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata fillimisht do të rikujtojë thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë (shih rastin [Kl04/21](#), cituar më lart, paragrafi 28).
55. Rrethanat e rastit konkret, rezultojnë nga ajo se parashtruesi i kërkesës dhe Xh. S. kanë një kontest pronësor me I.K. Parashtruesi i kërkesës si njëri nga paditësit është pronar në ngastrën kadastrale nr. 4945/10, në vendin e quajtur “Livadhet e Arapit”, në

Gjilan në sipërfaqe prej 16661 metra katror, sipas certifikatës mbi të drejtat e pronës së paluajtshme nr. 9265, e 10 korrikut 2009. Ndërsa paditësi tjetër Xh. S. është pronar i njësisë kadastrale P-704013-04945-2, në vendin e quajtur “Livadhet e Arapit” në Gjilan, e cila kufizohet me pronën kontestuese. Sipas shkresave të lëndës, I. K. është përfaqësues ligjor i Ndërmarrjes Private “Albimi” Sh. P. K., me seli në Gjilan. I njëjti është titullar i pronës së paluajtshme në njësinë kadastrale P-704013-04945-3, me sipërfaqe prej 5112 metra katror në vendin e quajtur “Livadhet e Arapit” në Gjilan. Parashtruesi i kërkesës dhe XH. S. parashtruan kërkesëpadi ndaj të paditurit “Albimi” Sh. p. k. me përfaqësues ligjor I. K., pranë Gjykatës Komunale, duke kërkuar që të: (i) vërtetohet se i padituri e ka kryer aktin e pengim posedimit në dëm të parashtruesit të kërkesës, në atë mënyrë që i ka zënë pjesën e rrugës e cila shpie deri te ngastra e tij nr. 4945/2 e cila evidentohet në certifikatën mbi të drejtat e pronës së paluajtshme UL-70403013-09356 Zona dhe Komuna Kadastrale Gjilan dhe ngastrën e paditësit të dytë nr. 4945/10 e cila evidentohet në certifikatën mbi të drejtat e pronës së paluajtshme UL-70403013-0965 Zona dhe Komuna Kadastrale Gjilan, me çka u ka pamundësuar paditësve hyrje-daljen në paluajtshmërinë e tyre, dhe në posedimin e fundit të qetë dhe faktik, të këtyre paluajtshmërive; (ii) urdhërohet i padituri “Albimi” Sh.p.k. që në afat prej tri ditëve ta kthejë gjendjen e mëparshme të posedimit, duke mënjanuar pengesat nga rruga, në atë mënyrë që mos t’i pengojë paditësit në posedimin e qetë dhe të lirë, të kësaj rruge, në këtë mënyrë apo të ngjashme, nën kërcënimin e ekzekutimit të dhunshëm; (iii) parashtruesi i kërkesës po ashtu kërkoj të caktohet masa e përkohshme dhe t’i urdhërohet të paditurit ta kthejë gjendjen e mëparshme të posedimit, dhe në të ardhmen të mos i pengojë paditësit në shfrytëzimin e lirë dhe të qetë të rrugës për hyrje-daljen në paluajtshmëritë e tyre, nën kërcënimin e përmbarimit të dhunshëm, pasojave ligjore dhe gjobës në shumën prej 2.000 euro. Gjykata Komunale në Gjilan kishte vendosur lidhur me masën e përkohshme dhe kishte lëshuar masë të përkohshme të sigurisë ku kishte urdhëruar të paditurin që të largojë kioskën nga ngastra kontestuese dhe të ndërpresë punimet. Më tej në vendosjen lidhur me kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës Gjykata Komunale kishte aprovuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe obligoi të paditurin që parashtruesin e kërkesës dhe Xh. S. mos t’i pengojë në të ardhmen në shfrytëzimin e qetë të paluajtshmërisë nr. 4945-15, dhe ta kthejë gjendjen e mëparshme me mënjanimin e objektit të ndërtuar në ngastrën kadastrale nr. 4945-15, ndërsa pjesën e kërkesëpadiës sa i përket shfrytëzimit të hyrje-daljes në paluajtshmërinë e tyre e refuzoi, kurse lidhur me masat e përkohshme vendosi se me hyrjen në fuqi të vendimit masat shfuqizohen. Kundër këtij vendimi ankesë kishte paraqitur i padituri I. K. dhe “Albimi” Sh.p.k., e cila ankesë ishte aprovuar nga Gjykata e Apelit dhe lënda ishte kthyer në rigjykim. Në rigjykim Gjykata Komunale prapë kishte vendosur si herën e parë, ku prapë ankesë kishte bërë i padituri, e cila ankesë ishte aprovuar nga Gjykata e Apelit dhe lënda ishte rikthyer prapë në rigjykim dhe rivendosje. Gjykata Themelore në rivendosje kishte vendosur që ta refuzojë padinë e parashtruesit të kërkesës, si dhe ta shfuqizojë masën e përkohshme të vendosur nga Gjykata Komunale. Kundër këtij vendimi parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit. Gjykata e Apelit kishte aprovuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe kishte vendosur që ta prishë vendimin e Gjykatës Themelore dhe çështjen ta kthejë në rigjykim dhe rivendosje. Gjykata Themelore në rivendosje prapë kishte refuzuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe kishte shfuqizuar vendimin lidhur me masën e përkohshme. Parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar ankesë në Gjykatën Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, ku kjo e fundit kishte refuzuar ankesën e tij dhe kishte vërtetuar vendimin e Gjykatës Themelore.

56. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës para Gjykatës konteston Aktvendimin [K. DH. SH. II. nr. 131/23] e 18 majit 2023 të Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, përmes së cilit pretendon se i janë shkëlur të drejtat e tij të garantuara me nenet

31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 dhe nenin 6 të KEDNJ-së.

57. Gjykata vëren se esenca e pretendimeve për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë, ndërlidhet me mosarsyetimin e vendimit gjyqësor nga ana e Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë. Gjykata vlerëson se pretendimet e tilla ngrenë çështje nga neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6.1 i KEDNJ-së, të cilat Gjykata do t'i analizojë në pajtueshmëri me standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë.
58. Gjykata fillimisht do të trajtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës përkitazi me shkeljet e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, lidhur me mosarsyetimin e vendimit nga Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, duke vazhduar më pas me pretendimin lidhur me shkeljen e nenit 46 të Kushtetutës.

Pretendimet lidhur me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së

(i) Sa i përket pretendimit për vendim të paarsyetuar gjyqësor

59. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës në kërkesën e tij në Gjykatë, në esencë, thekson se Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, nuk ka arsyetuar vendimin e saj sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës lidhur me gabimin në aktvendimin e Gjykatës Themelore, përkatësisht dallimin në mes të arsytimit të vendimit dhe dispozitivit të tij. Lidhur me këtë pretendim për kundërtënie në mes të dispozitivit dhe arsytimit të Gjykatës Themelore, parashtruesi pretendon se Gjykata Komerciale- Dhomat e Shkallës së Dytë i është përgjigjur duke minimizuar gabimin e Gjykatës Themelore. Po ashtu parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë nuk ka arsyetuar se cilat kanë qenë faktet dhe provat të cilat kanë ndikuar në marrjen e vendimit, pasi që “... *Dhoma e Shkallës së Dytë, sikundër edhe gjykata e shkallës së parë kanë theksuar në mënyrë të përsëritur se i padituri në këtë rast ka qenë në posedim pronësor dhe ka ushtruar pushtet faktik të parcelës në fjalë. Por, të dy shkallët gjyqësore të mësipërme kanë shpërfillur tërësisht faktin se parashtruesit e kërkesës (paditësit) asnjëherë nuk e kanë kontestuar faktin se pala e paditur është po ashtu bashkë poseduese e paluajtshmërisë. Parashtruesit kanë argumentuar në vazhdimësi se me mënyrën sesi e paditura ka shfrytëzuar paluajtshmërinë (ngastrën në fjalë) i ka penguar ata në shfrytëzimin e pronës së tyre. Sipas interpretimeve që kanë bërë Gjykata Themelore dhe Dhoma e Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale, i bie që posedimi pronësor dhe ushtrimi i pushtetit faktik të një prone mund të bëhet në mënyrë të pakufizuar dhe se në asnjë rast nuk mund të konsiderohet se mund të shkaktohet pengim i posedimit të personave të tjerë? Një interpretim i tillë padyshim që bie ndesh me normat kushtetuese dhe ligjore që rregullojnë të drejtat pronësore, përfshirë edhe kufizimet në ushtrimin e tyre. Kjo qasje arbitrare e dy shkallëve gjyqësore në rastin konkret ka rezultuar në një situatë absurde kur një palë (të paditurit) i lejohet që të kryej punë ndërtimore në një ngastër kadastrale që është e destinuar të shërbejë si rrugë e përbashkët, gjë që të cilën parashtruesit e kësaj kërkesë (në cilësi të paditësve) e kanë dëshmuar, me prova dhe fakte, në vazhdimësi në procedura gjyqësore”.*
60. Përkitazi me të drejtën për një vendim të arsyetuar gjyqësor të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, Gjykata fillimisht thekson se ajo tashmë ka një praktikë të konsoliduar gjyqësore. Kjo praktikë është ndërtuar duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së (përfshirë, por duke mos u kufizuar në

rastet *Hadjianastassiou kundër Greqisë* nr.12945/87, Aktgjykim i 16 dhjetorit 1992; *Van de Hurk kundër Holandës*, Aktgjykim i 19 prillit 1994; *Hiro Balani kundër Spanjës* nr.18064/91, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994; *Higgins dhe të tjerët kundër Francës* nr.134/1996/753/952, Aktgjykimi i 19 shkurtit 1998; *Garcia Ruiz kundër Spanjës* nr.30544/96, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; *Hirvisaari kundër Finlandës* nr.49684/99, Aktgjykim i 27 shtatorit 2001; *Suominen kundër Finlandës* nr.37801/97, Aktgjykim i 1 korrikut 2003; dhe *Tatishvili kundër Rusisë* nr. 1509/02, Aktgjykimi i 22 shkurtit 2007.) Për më tepër, parimet themelore sa i përket të drejtës për një vendim të arsyetuar gjyqësor janë elaboruar po ashtu në rastet e kësaj Gjykate (duke përfshirë, por duke mos u kufizuar në rastet *KI22/16*, parashtrues *Naser Husaj*, Aktgjykim i 9 qershorit 2017; *KI97/16*, parashtrues *IKK Classic*, Aktgjykim i 9 janarit 2018; *KI143/16*, parashtrues *Muharrem Blaku* dhe të tjerët, Aktvendim për papranueshmëri, i 13 qershorit 2018; *KI87/18*, parashtrues i kërkesës *IF Skadiforsikring*, Aktgjykim, i 27 shkurtit 2019; si dhe rastin *KI230/19*, parashtrues *Albert Rakipi*, Aktgjykim i 9 dhjetorit 2020, paragrafi 135).

61. Në parim, Gjykata thekson se garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së përfshijnë detyrimin që gjykatat të japin arsye të mjaftueshme për vendimet e tyre (shih rastin e GJEDNJ-së, *H. kundër Belgjikës*, Aktgjykimi i 30 nëntorit 1987, paragrafi 53; si dhe shih rastin e Gjykatës *KI230/19*, parashtrues *Albert Rakipi*, të cituar më lart, paragrafi 139 dhe rastin *KI87/18*, parashtrues *IF Skadiforsikring*, paragrafi 44).
62. Gjykata po ashtu thekson se bazuar në praktikën e saj gjyqësore gjatë vlerësimit të parimit i cili i referohet administrimit të duhur të drejtësisë, vendimet e gjykatave duhet të përmbajnë arsyetimin në të cilat ato bazohen. Shkalla në të cilën zbatohet detyrimi për të dhënë arsye mund të ndryshojë varësisht nga natyra e vendimit dhe duhet të përcaktohet në dritën e rrethanave të rastit konkret. Janë argumentet thelbësore të parashtruesve të kërkesës që duhet të adresohen dhe arsyet e dhëna duhet të jenë të bazuara në ligjin e aplikueshëm (shih në mënyrë të ngjashme rastet e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, kërkesa nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 29; *Hiro Balani kundër Spanjës*, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994, paragrafi 27; dhe *Higgins dhe të tjerët kundër Francës*, paragrafi 42; shih, po ashtu, rastin e Gjykatës *KI97/16*, parashtrues *IKK Classic*, të cituar më lart, paragrafi 48; dhe rastin *KI87/18 IF Skadeforsikring*, të cituar më lart, paragrafi 48). Duke mos kërkuar një përgjigje të detajuar për secilën ankesë të ngritur nga parashtruesi i kërkesës, ky obligim nënkupton që palët në procedurë gjyqësore mund të presin që të pranojnë një përgjigje specifike dhe eksplicite ndaj pretendimeve të tyre që janë vendimtare për rezultatin e procedurës së zhvilluar (shih rastin *Moreira Ferreira kundër Portugalisë* nr.19867/12, Aktgjykim, i 5 korrikut 2011 paragrafi 84 dhe të gjitha referencat e përdorura aty; si dhe rastin e Gjykatës *KI195/20*, parashtrues *Aigars Kesengfelds, pronar i institucionit financiar jo-bankar "Monego"*, Aktgjykim i 29 marsit 2021, paragrafi 122).
63. Gjykata Themelore, duke shpallur si të bazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe anuluar masat e përkohshme të sigurisë, ndër të tjera, kishte theksuar si në vijim:

“... paditësit nuk arritën të vërtetojnë faktin se i padituri t'i ketë penguar në shfrytëzimin e parcelës 4945-3 ZK Gjilan, ngase i njëjti është në posedim pronësor dhe se ka ushtruar pushtetin faktik përmes kontrollit, mbikëqyrjes së kësaj njësie kadastrale e këtë e vërtetojnë edhe parashtrimet e paditësve dhe provat në shkresat e lëndës Andaj, nga këto prova të administruara në shqyrtimin kryesor, gjykata nuk mundi ta vërtetojë se posedues para datës

01.07.2011 kanë qenë paditësit e gjithashtu nuk mundi ta vërtetoj se i padituri me datën e lartcekur t'i ketë penguar paditësit dhe për këtë arsye vendosi si në pikën I të dispozitës të këtij aktvendimi. [...]

Pasi që gjykata bëri vlerësimin e secilës prove veç e veç dhe të gjithave së bashku e në lidhshmëri me njëra-tjetrën, duke u mbështetur në dispozitat e nenit 8 të Ligjit të Procedurës Kontestimore, arriti në përfundim se në këtë çështje juridike-civile duhet vendosur si në dispozitiv të këtij aktvendimi, meqë i padituri është titullar i pronës së paluajtshme në njësinë kadastrale 4945/3 ZK Gjilani, e regjistruar në mënyrë të rregullt në regjistrin kadastral dhe është posedues i vetëm i kësaj njësie e që në bazë të nenit 103 të Ligjit për Pronësinë dhe të Drejta Tjera Sendore si dhe praktika gjyqësore i njeh të drejtën në posedim. Të njëjtën pronë i njëjti e ka fituar në procesin e privatizimit, me nënshkrimin e kontratës së privatizimit dhe deklaratës për transferin e pronës numër 327/2006, të datës 02.03.2006, të regjistruar në njësinë kadastrale në emër të tij e që nga ajo kohë i padituri në mënyrë të pandërprerë e ushtron pushtetin faktik mbi të gjithë pronën e paluajtshme kontestuese. Pushtetin faktik i padituri e ka ushtruar përmes raportit të mbajtjes, kontrollit, mbikëqyrjes, përkujdesjes për pronën e paluajtshme në fjalë.

Administrimin mbi patundshmërinë i padituri e ka bërë edhe përmes sigurimit të lejeve përkatëse nga organi komunal e cila është vërtetuar me konstatimin e eksperteve të gjeodezisë të datës 03.10.2011, me të cilën dokumentohet parcelimi i një sipërfaqe të vogël të patundshmërisë kontestuese (një sipërfaqe prej 0.08.49 h., nga sipërfaqja e gjithmbarshme prej 0.51.12 ha) qysh në vitin 2009, e cila është ndarë dhe i është bashkëngjitur njësisë kadastrale numër 4945/1, ashtu që patundshmëria kontestuese që nga viti 2009 ka sipërfaqen prej 4263 m². Pra sipërfaqja prej 849 m², në vitin 2009, që i është bashkëngjitur njësisë kadastrale 4945/1, e cila nuk është më kulturë rrugë por është pjesë e njësisë kadastrale 4945/1, me kulturë toke ndërtimore në të cilën i padituri ka ndërtuar lokal in afarist dhe në procedurën e parcelimit asnjëherë nga organet kadastrale nuk është paraqitur ndonjë procedurë ankimore nga ana e paditësve”.

64. Më tej, Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë përmes Aktvendimit [K. DH. SH. II. nr. 131/23] të 18 majit 2023, ndër të tjera, theksoi:

“... Kjo gjykatë e pranon në tërësi vlerësimin e gjykatës së shkallës së parë se paditësi nuk mundi të vërtetoj faktin se iu padituri ti ketë penguar në shfrytëzim e parcelës nr. 4945-3 ZK Gjilan nga se i njëjti është në posedim pronësor dhe se ka ushtruar pushtetin faktik përmes kontrollit, mbikëqyrjes kësaj njësi kadastrale këtë e vërtetojnë edhe provat të cilat gjenden në shkresa të lëndës siç janë konstatimi i eksperti të gjeodezisë për parcializimin e njëjesisë, se po të mos ishte në posedim nuk do të mund të parcelohej e këtë e dëshmon edhe Aktvendimi i Gjykatës Komonale në Gjilan C.nr.491/2011 i datës 10.01.2012 për masë të përkohshme të sigurisë kur i padituri është urdhëruar që ta largojë kioskën që ka qenë në hyrje të rrugës 4945/3”.

65. Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, ndër tjera arsyetoi edhe pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me gabimin e Gjykatës Themelore, përkatësisht dallimin në mes të dispozitivit dhe arsyetimit të aktvendimit, ku ndër të tjera arsyetoi:

“Ndërsa lidhur me pretendimet në ankesë se në dispozitiv të vendimit është shënuar "refuzohet padia e paditësit si e pabazuar...pasi është paraqitur si jashtë

afatit", gjykata ka shqyrtuar aktvendimi e atakuar dhe konsideron se një përshkrim i tillë mund të jetë një gabim teknik, i cili me gjasë ka mbetur nga vendimi i paraprak i gjykatës, pasi që gjykata e shkallës së parë pjesën tjetër të dispozitivit e ka formuluar shumë qartë dhe arsyetimi i vendimit nuk është në kundërshtim me dispozitivin pasi që është arsyetuar aktvendimi atakuar në kuptim të refuzimit të padisë së paditësit, ndërsa një gabim i tillë më shumë shihet si një gabim teknik se sa përmbajtjesor dhe si i tillë nuk paraqet shkelje thelbësore të dispozitave të LPK-së për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare. Tutje, gjykata konsideron se një gabim i tillë nuk ndikon në të drejtat e subjektit në procedurë-paditësit dhe nuk mund të konsiderohet se arsyetimi është në kundërshtim me dispozitivin, pasi gjithë dispozitivi në pikën I (një) është formuluar në rregull, gabimi formal nuk i përgjigjet qëllimit të vendimit të gjyqtarit, dhe si i tillë mund të përmirësohet në çdo kohë. Andaj, Kolegji i kësaj gjykate vlerëson se pasi që vendimi i gjykatës është i drejtë sa i përket vendimmarrjes, pasi nuk është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të LPK-së, drejtë është vërtetuar gjendja faktike si dhe drejtë janë zbatuar e drejta materiale nuk ka bazë të arsyeshme se për gabim teknik të prish vendimin e atakuar."

66. Gjukata vëren se Gjukata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, i kishte dhënë përgjigje pretendimit të parashtruesit të kërkesës lidhur me gabimin në aktvendimin e Gjukatës Themelore, ku kishte konstatuar se ai gabim është një gabim teknik dhe jo përmbajtjesor dhe si i tillë nuk paraqet shkelje të dispozitave të LPK-së, dhe se një gabim i tillë nuk ndikon në të drejtat e parashtruesit të kërkesës dhe se gabimi formal nuk i përgjigjet qëllimit të vendimit të gjyqtarit dhe si i tillë mund të përmirësohet në çdo kohë.
67. Gjukata po ashtu vëren, se edhe përkitazi me pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me masën e përkohshme ku parashtruesi i kërkesës pretendon se paditësi nuk ka përfillur masën e përkohshme dhe ka vazhduar me punimet, Gjukata vëren se masa e përkohshme ishte shfuqizuar përmes vendimeve të gjykatave të rregullta dhe se ajo nuk ishte në fuqi.
68. Gjukata me këtë rast, rikujton se nisur nga praktika e GJEDNJ-së dhe e Gjukatës, e njëjta nuk kërkon përgjigje të detajuar për secilën ankesë të ngritur nga parashtruesi i kërkesës. Megjithatë, ky obligim nënkupton që palët në procedurë gjyqësore mund të presin që të pranojnë një përgjigje specifike dhe eksplicite ndaj pretendimeve të tyre që janë vendimtare për rezultatin e procedurës së zhvilluar.
69. Në këtë kontekst, Gjukata, duke u bazuar në sqarimet si më sipër, dhe në mënyrë specifike duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ai, dhe gjithashtu arsyetimet e gjykatave të rregullta e të shtjelluara më lart, konsideron se aktvendimi i kontestuar i Gjukatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë nuk karakterizohet me mungesë të vendimit të arsyetuar gjyqësor. Për pasojë, pretendimi i parashtruesit të kërkesës përkitazi me mungesën e vendimit të arsyetuar gjyqësor është qartazi i pabazuar në baza kushtetuese në "mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes" ashtu siç përcaktohet me rregullin 34 (2) të Rregullores së punës.

Përkitazi me pretendimet tjera

70. Sa i përket pretendimeve për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, Gjukata rikujton se sipas praktikës gjyqësore të vendosur të GJEDNJ-së, Gjukata e shpall kërkesën të

papranueshme si qartazi të pabazuar në pajtim me kriterin (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara” kur plotësohet një nga dy kushtet karakteristike, përkatësisht:

- a) kur parashtruesi/ja thjesht citon një ose disa dispozita të Konventës apo të Kushtetutës, pa shpjeguar mënyrën se si ato janë shkelur, përveç nëse kjo është qartazi e dukshme në bazë të fakteve dhe rrethanave të rastit (shih, në këtë drejtim, rastin e GJEDNJ-së Trofimchuk kundër Ukrainës (Vendim) nr. 4241/03, i 31 majit 2005, shih, gjithashtu, rastin Baillard kundër Francës (Vendim) nr. 6032/04, i 25 shtatorit 2008);
- b) kur parashtruesi/ja nuk paraqet ose refuzon të paraqesë provat materiale me të cilat do t'i mbështeste pretendimet e tij/saj (kjo posaçërisht vlen për vendimet e gjykatave ose të autoriteteve të tjera të brendshme), përveç kur ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që janë jashtë kontrollit të tij/saj dhe të cilat e pengojnë ta bëjë këtë (për shembull, nëse autoritetet e burgut refuzojnë të paraqesin në Gjykatë dokumentet nga shkresat e lëndës së të burgosurit për të cilin bëhet fjalë) ose nëse vetë Gjykata nuk vendos ndryshe.

71. Siç u cek më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se aktvendimi i kontestuar i Gjykatës Komerciale – Dhomat e Shkallës së Dytë, shkel të drejtat e tij të garantuara me nenin 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së. Mirëpo, parashtruesi i kërkesës vetëm përmend nenet përkatëse, por nuk shtjellon më tutje se si dhe përse ka ardhur deri te shkelja e këtyre neneve përkatëse të Kushtetutës dhe KEDNJ-së. Gjykata rikujton se ajo ka theksuar vazhdimisht se vetëm referimi dhe përmendja e neneve të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesave duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, në këtë kontekst, rastet e Gjykatës Kushtetuese KI187/18 dhe KI11/19, parashtrues: *Muhamet Idrizi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 29 korrikut 2019, paragrafi 73; KI125/19 parashtrues: *Ismajl Bajgora*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 marsit 2020, paragrafi 63; dhe së fundmi rastin KI175/20, parashtrues *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri, i 26 marsit 2021, paragrafët 79-82).
72. Thënë këtë, Gjykata konsideron se pretendimin për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës, në të vërtetë, e ka elaboruar mbi bazën e nenit 31 të Kushtetutës, duke e ndërlidhur shkeljen e këtyre të drejtave themelore, me mosarsyetimin e vendimeve gjyqësore, për çfarë Gjykata sa më sipër konstatoi se në këtë pjesë kërkesa duhet të shpallet qartazi e pabazuar, në baza kushtetuese dhe rrjedhimisht e papranueshme, për arsyet e lartcekura.
73. Prandaj, Gjykata konstaton se përkitazi me këto pretendime të parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, Gjykata konkludon që kjo pjesë e kërkesës duhet të deklarohet e papranueshme si qartazi e pabazuar pasi këto pretendime kualifikohen si pretendime që i përkasin kategorisë së (iii) pretendimeve “të pambështetura apo të paarsyetuara”, sepse parashtruesi i kërkesës thjesht citoi nenin e Kushtetutës, pa shpjeguar se si është shkelur ai. Rrjedhimisht, të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 34 të Rregullores së punës.

Përfundim

74. Si përmbledhje, Gjykata, duke i marrë parasysh të gjitha shtjellimet dhe konstatimet e mësipërme, konkludon se pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me mosarsyetimin e vendimit gjyqësor, që bien në fushëveprimin e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6.1 të KEDNJ-së, i përkasin kategorisë së dytë (ii) të pretendimeve me *“mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”*, andaj të njëjtat duhet të deklarohen qartazi të pabazuara, në baza kushtetuese, në pajtim me rregullin 34 (2) të Rregullores së punës.
75. Sa i përket pretendimeve për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, duhet të deklarohen të papranueshme si qartazi të pabazuara pasi këto pretendime kualifikohen si pretendime që i përkasin kategorisë së (iii) pretendimeve *“të pambështetura ose të paarsyetuara”*.
76. Rrjedhimisht, kërkesa në tërësinë e saj, duhet të deklarohet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullat 34 (2) dhe 48 (1) (b) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 5 nëntor 2024, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, në pajtim me paragrafin 4 të nenit 20 të Ligjit; dhe
- IV. TË KONSTATOJË që ky aktvendim hyn në fuqi në ditën e shpalljes në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, në pajtim me paragrafin 5 të nenit 20 të Ligjit.

Gjyqtari raportues

Bajram Ljatifi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani